Rozwój oprogramowania w R: OOP

Mateusz Staniak

Rozwój oprogramowania w R

Instytut Matematyczny UWr, semestr letni 2020

Programowanie obiektowe

Podstawowe pojęcia (przypomnienie)

- 1. Klasa "szablon" / "opis", mówiący, opisujący stan (atrybuty) i możliwe operacje (metody).
- 2. Obiekt instancja klasy.
- 3. **Metoda** funkcja (tradycyjnie związana z klasą).
- 4. **Dziedziczenie** sposób rozszerzania klasy klasa może wykorzystywać zmienne i metody klasy, po której dziedziczy (zmieniającich zachowanie).
- 5. Enkapsulacja ukrywanie danych / implementacji przed kodem, który używa obiektów danej klasy.
- 6. **Polimorfizm** zróżnicowanie zachowania w zależności od typu obiektów, na których operuje.
- 7. **Agregacja**, kompozycja... sposoby tworzenia bardziej złożonych klas, w których nowa klasa posiada atrybuty należące do innych klas.
- + Abstrakcja

Podstawowe podejścia: w skrócie

Naiwne:

- · każdy rzeczownik w opisie projektu odpowiada klasie,
- każdy czasownik odpowiada metodzie.

Mądre:

- klasy służą do odseparowania zmiennych części projektu,
- skupienie na definicji interfejsów.

Dobre zasady

- 1. Jasne definicje interfejsów.
- 2. Chowanie implementacji (ona może się zmieniać interfejs powinien być stabilny).
- 3. Klasy pomagają w opanowaniu zmienności właśnie dzięki interfejsom i enkapsulacji.
- 4. Zasady SOLID:
 - S Single-responsiblity principle
 - O Open-closed principle
 - L Liskov substitution principle
 - I Interface segregation principle
 - D Dependency Inversion Principle

OOPwR

W skrócie

- Obiektowość w R wygląda zwykle inaczej niż ta typowa (którą znacie z C++ czy Pythona).
- Podstawowy system obiektowy w $R S_3 skupia się na funkcjach: metody nie należą do obiektów, ale do funkcji generycznych (generic).$
- Bardziej formalny system S4 pozwala na formalne definiowanie obiektów.
- Klasy tworzone w systemie R6 odpowiadają typowemu programowaniu obiektowemu.

- Sprawdzenie klasy obiektu: class(x)
- W S₃ nie definiujemy klas definiujemy metody.
- Klasę obiektu nadajemy poprzez class(x)<- lub structure(x, class =)
- Jeśli chcemy mieć konstruktor, musimy go napisać sami (i nie będzie on jedynym sposobem, w jaki może powstać obiekt tej klasy).
- Dziedziczenie: class(x) dłuższe niż 1.
- We własnym kodzie: metoda.klasa = function()
- W pakiecie: UseMethod + metoda.klasa()
- Dokumentacja: jak funkcji + możliwość połączenia kilku opisów w jednym pliku dokumentacji.
 - [Można dodać @method metoda klasa, gdy w nazwie metody / klasy występuje kropka]

- Sprawdzenie klasy: is(x)
- Definicja klasy: setClass(nazwa, slots, contains, prototype).
 - slots: atrybuty
 - contains: klasy, po których dziedziczy nowa klasa
 - prototype: domyślne wartości atrybutów
- Nowy obiekt: new()
- Definicja metody: setGeneric + setMethod. (+signature)
- Uwaga: metoda może być wybierana na podstawie więcej niż jednego obiektu.
- Poprawność obiektu: setValidity
- Dokumentacja: @slot opisuje atrybuty klasy; dokumentacja funkcji jak w S₃,
- Jeśli klasy S4 / metody są w osobnych plikach @include

- Sprawdzenie klasy: class()
- Konstrukcja klasy: R6Class(nazwa, lista), w liście należy podać atrybuty i metody klasy (publiczne).
- Metody mogą się odwoływać do obiektu przez \$self, ale nie wymagają tego parametru (inaczej niż w Pythonie).
- Nowy obiekt: klasa\$new() tak też wywołuje się inne metody. Metody zwracają invisible(self).
- Specjalne metody: initialize(), print()
- Dziedziczenie: parametr inherit przy definiowaniu klasy. Odwołanie do klasy nadrzędnej: \$super (jak w Pythonie)
- Dokumentacja: @field zamiast @slot, docstring jak w Pythonie.

Podsumowanie

- 1. Klasy typu S₃ są najbardziej naturalne w R i wystarczą w większości przypadków.
- 2. Klasy typu S4 są (niemal) konieczne w pracy w problemach bioinformatycznych / biostatystycznych, bo opiera się na nich Bioconductor.
- 3. System S4 jest podobny do S3, ale bardziej sformalizowany. Niestety jest też trudniejszy w zrozumieniu (wymaga poznania dokumentacji z różnych źródeł i eksperymentów).
- 4. System R6 jest bardziej klasycznym systemem obiektowym: metody należa do obiektów, a obiekty można bez problemu modyfikować w miejscu.

Literatura

- 1. https://adv-r.hadley.nz/oo-tradeoffs.html i reszta rozdziału o programowaniu obiektowym.
- 2. Clean Code, Clean Architecture.
- 3. https://www.bioconductor.org/help/course-materials/2017/Zurich/S4-classes-and-methods.html